

Testületi ülés december

December elsején tartott nyílt ülésén a képviselő-testület elfogadta a Tankerület iskolai körzethatárookra vonatkozó javaslatát, miszerint továbbra is a balatonfüredi Széchenyi és Radnóti iskolák biztosítják a kötelező felvételt azoknak a paloznaki diákoknak, akik az állami közoktatásban kívánnak részt venni. Felmondta az Önkormányzat a közvilágítás karbantartására vonatkozó szerződést az E-Onnal és a Fényforrás Kft.-vel kötött szerződést februártól kezdődően. A kivitelezés kapcsán felmerült problémák miatt újra kell tervezetni és engedélyeztetni a Deák Ferenc utca hiányzó közvilágítási terveit, mivel időközben több közmű is megépítésre került az utcában és az eredeti engedély szerint nem megvalósítható a nyomvonal. A tervezés engedélyezés és kivitelezés többletköltségeire egymillió forintot biz-

tosított a testület. A DRV javaslata szerint módosította a gördülő fejlesztési tervet az önkormányzat. Minden Bursa Hungarica felsőoktatási ösztöndíj pályázó havi 10.000 Ft önkormányzati támogatásban részesül. Összesen 7 pályázat érkezett.

A december 19-én tartott rendkívüli testületi ülésen elfogadta az Önkormányzat a Szőlőkalja utcában útszélesítés céljára ingyenesen felajánlott területet. Az eljárás költsége, a közmű bekötések áthelyezése az önkormányzatot terheli majd. Elfogadták a képviselők a belső ellenőri stratégiai és ellenőrzési tervet, továbbá döntöttek a megtakarítások kedvezőbb kamatozású államkötvénybe való lekötéséről.

CZA

30 éve történt (1993)

A képviselő-testület januári ülésén megtárgyalta az éves költségvetést, melyet egy ellenszavazattal elfogadott. A költségvetés bevételi és kiadási oldala 40 millió Ft volt. Második napirendként utcanevek elnevezéséről tárgyalt a testület 21 addig névtelen utca került elnevezésre. A dolgozók részére étkezési hozzájárulást állapított meg az önkormányzat, továbbá a nyugdíjasok részére a csopaki konyháról biztosított ebédhez

támogatást biztosított. A benyújtott címertervek közül kiválasztotta a testület a település jelképeként máig használt címet és zászlót és megalkotta a Paloznak jelképeiről szóló rendeletét. Szociális gondozó felvételét határozta el a testület az idősek segítésére, amennyiben helyi jelentkező lesz rá. Végül az ebtartásról szóló rendeletet tárgyalta meg és fogadta el a testület.

Egy nap, mikor 357 m³ /a kiállítótér/

Masszív mézeskalácsillatban gomolygott

A résztvevők átlagéletkora erősen indokolja és alátámasztja, hogy az épp totyogóktól a társaságkedvelő szépkorúakig mindenkinek ajánlott ez az adventi program. A háziasszonyok hozhatták a saját kiszúróformáikat, dekorcukorkáikat, tepsijeiket, no meg a különleges mintázatú sodrófájukat. Ezekkel színesedett, gazdagodott a cse-rebere a hosszú munkaasztalnál. A kész mézeskalács pedig vagy elfogyott, vagy ajándéknak készült, vagy bizonyos mértékben térbeli állapotát tekintve átalakult, a lényeg a részvétel. Ez az esemény olyan, mint a beton. Nagyszerű találmány és kiválóan leköti az embert. A gyerekeket pedig az anyaggal való érintkezés újabb és újabb ötletre ösztönzi. Sokfélét, sok szépet láttunk, alkottunk, boldogan, az ünnepi hangulatba kellemesen burkolóztunk. Nagy öröm volt hallani az elmélyült csendet, az ajkukat morzsoló,

koncentráló gyerekeket figyelni, s közben a víg háziasszonyok helyzetkomikumaitól hangos nevetéseken jókat derülni. Nem volt hiány spontán táncból sem, vélhetően az elégedettségi mutatók inspirálta örömtánc tört felszínre. Az alapos tervezés, a jó szervezés, a kellemes ünnepi zenék, az alapanyagok magas minősége és ízfaktora csodás alapot adtak e közösségi karácsonyi felkészüléshez. Min-

den apró unoka, gyermek, édesanya és tapasztalt nagymama keze serényen dolgozott, példát mutatott, biztatott, egy időben egy helyen együtt alkotott. Együtt voltunk részesei ugyanannak az eseménynek, mind ugyanazt a jót vittük haza a szívünkben, a kezünkben pedig megannyi változatot.

Hatvári Éva

Adventi gyertyagyújtások

Paloznakon immáron sok éve hagyomány az adventi koszorún hétről hétre a gyertyagyújtás.

A várakozás ez az időszak. Elgondolkodtam, mit is várunk? Amikor gyerek voltam, valóban vártuk a szentestét, a fa alatt az ajándékokat, amiket akár több hónappal azelőtt kinéztünk magunknak a játékbolt kirakatában, később egy menő pulcsit, cipőt és reméltük, hogy a Jézuska elhozza. A mai fogyasztói társadalomban, ahol a termékek talán könnyebben elérhetőek, és nem kell várni karácsonyig, hogy a miénk legyen az áhított tárgy, esetleg élmény, gondolok itt a gyerekekre is, vajon mire várunk? Olvastam egy írást arról, hogy a karácsonyi időszakban a legidegebbek az emberek, türelmetlenek egymással, próbálkoznak „jobbnak lenni”, de nem igazán sikerül és szenteste napján fáradtan, kedvetlenül ülnek családjuk körében és várják, hogy vége legyen a karácsonynak! Azt várjuk, hogy vége legyen? Hiszem, hogy bármennyire is azt tapasztaljuk, hogy türelmetlenek a közlekedésben résztvevők, a boltokban a vásárlók és eladók, egymással a családtagok, egy dolog miatt, hogy karácsonykor minden tökéletes legyen szeretteink részére. Legyen gyönyörű teríték, karácsonyfa, az ajándékok, amire vágytak a barátok, kisebb-nagyobb családjuk tagjai! És ha sikerült, akkor boldogok vagyunk, hogy adhattunk és megérte a versenyfutás...

Paloznakon az adventi vasárnapokon érezni, hogy kicsit megáll ez a rohanás, talán keressük, hogy mi az, ami igazán számít! Véleményem szerint nagyon számít, hogy a kis közösségekben tudjuk egymásról, hogy vagyunk, tudunk-e segíteni, ha szükséges, vagy együtt örülni egymás örömeinek. Úgy gondolom ebben a faluban, ebben a lakóközösségben még sikerül őszintén érdeklődni egymás iránt. Jó lenne, ha nagyobb méretekben is megjelenne ez az őszinte érdeklődés, törődés.

Mind a négy vasárnap összejöttünk, elhangzott egy-egy vers, ének, beszélgettünk a sok finomság felett, utolsó alkalommal pedig egy vidámra sikerült betlehemes is láthatott, aki eljött. Később is kezdtük – mert figyelünk egymásra – a VB sokak számára fontos, és bár este fél hétre nem lett eredmény, utána egy kicsivel azért elkezdtük, mert akik megérkeztek a koszorúhoz, őket sem lehetett tovább vártni.

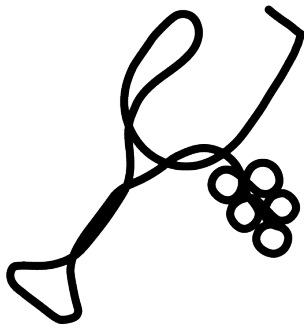
A vendéglátók a különböző szervezetek voltak, a Mandulafa Társaság, Borklub, Paloznaki Szőlőhegyi Egyesület, Paloznaki Civil Egyesület, Paloznaki Ifjúsági Szervezet, és az önkormányzat. Paloznakon jó példával járunk elől, tudunk várakozni, fontos az adventi időszak. Kívánom, hogy legyen máshol is fontos, legalább annyira, mit itt!

FTK

A borklub évváró vacsorája

Így írtok Ti. Karinthy Frigyes

Paloznaki
Borklub
2011

A faluház tetőterében rendezte a borklub évváró vacsoráját. Megtelt a terem, Elnökünk Englert Dezső értékelte az eltelt évet és vázolta jövőbeni terveinket.

A borellátásról sommelier-ink Bartl Csaba és Allacher Ottó gondoskodtak. A berepülő bor után, mely a Fodor pince ez évi olaszrizlingje volt, szintén ötölük kékfrankost és chardonnayt fogyasztottunk, szintén ez évi termés. A svéd asztalon hidegtálak sora várta a vendégeket. Záróitalként 14-es alkoholfokú Blum franc került Villánykövesdről asztalunkra. Békés beszélgetéssel zárult az este.

zb

Kocsmapótló

„A kocsmapótlást nem szeretnénk hagyománnyá tenni, de ha szükséges, úgy az év utolsó napján újra kinyitunk.”...
Czeglédy Ákos

...mondta polgármesterünk az első ízben megtartott esemény után 2013-ban. Az ötlet Verrasztó Ferencről származott, aki azt javasolta képviselőtársainak, hogy az évek óta zárva tartó Akác Vendéglő előtt szilveszter délelőttjén vendégelje meg az Önkormányzat azokat, akik örömmel koccintanak egymás egészségére ebből az alkalomból (is). Az ötlet elfogadtatott, majd 31-én reggel segítőtársaival sátrat, asztalokat, padokat, kredencet, forralt boros kondért pakoltak ki a bezárt kocsmá elé. Látszólag kezdetben volt még ebben a gesztusban valami makacs, tüntető dac, hogy nem hagyjuk magunkat, mi aztán nem engedjük, hogy elvegyék tőlünk a kocsmát, ezt a falusi agorát.

Szerencsére már akkor sokan érezték a faluból úgy, hogy az esemény értük van, és nemcsak a jelenlétükkel járultak hozzá a sikerhez, hanem mindenféle házi finomsággal is, amitől egyszerűen jó kedve lett mindenkinek, aki ott volt, és ettek-ittak, beszélgettek egymással koradélutánig.

Aztán a szervezők látták, hogy a kocsmapótlás „szükségessége” nemhogy megvan, de folyamatosan növekszik, s mára amolyan utcabál kerekedett belőle. Bár jó néhányan szerették annak idején azt a kocsmát, mely végképp a múlté lett mára, talán mégsem mindennapi dolog az, hogy valaminek a pótlása nagyobb sikert arat, mint amit pótol. Mert ilyen forgalma sosem volt az Akácnak.

Évek óta mind többen jönnek a szomszédos településekről, sőt Budapestről is egy kis szilveszteri előbulizásra. Megjelent az élő zene, melyet a veszprémi fiatalokból álló The Crazy Rogues szolgáltat, s egyre több a különleges házi pálinka, kolbász, pogácsa és sütemény, az Önkormányzat kínálta forralt bor és bundás kenyér. Idén 7 kiló kenyér, 100 tojás és kb. 90 liter bor kellett az utóbbiak elkészítéséhez. Minden adott volt tehát ahhoz, hogy ez a nap, ez a pár vidám óra búfelejtő, biztató, erőt adó legyen a következő év nehézségeinek elviseléséhez.

Az elmúlt évet búcsúztató buli szintén emlékezetes maradt, csak Ákost hiányolták többen is, megszokott polgis kötényével és magára akasztott bögréjével.

Még nem tudjuk, mit hoz majd ez az idei, '23-as év, hogy mit hoz a jövő. De egy dolgot biztosan szeretnék: maradjon meg bennünk a vágy, pontosabban a „szükség” a kocsmapótló megtartása iránt.

Boda Balázs

Tisztelt Paloznakiak! Kedves Barátaim! Kedves Vendégeink!

„Kik messze voltak, most mind összejönnek
a percet édes szóval ütni el,
amíg a tél a megfagyott mezőket
karcolja éles, kék jégkörmivel.
(Kosztolányi Dezső: Karácsony)

„Kik messze voltak, most mind összejönnek”, mert ilyen alkalom az újévi köszöntő, alkalom a beszélgetésre, a jókívánságok kinyilvánítására, hogy emlékezzünk az elmúlt évre és gondolkodjunk az előttünk állón.

A messze persze képletes, hiszen igazán nem távolságról, hanem az időről szól. Régen volt, hogy a hagyományos újévi köszöntőt meg tudtuk tartani, éppen három éve. Akkor boldogan ünnepeltünk. Megújult ez az épület, (azóta a kiállítóteremnek is új teteje van éppen a fejünk felett) készült a kocsma (alias Venyige Porta) és nem gondoltuk, hogy egyszer csak beüt a ménkű és megáll az élet., hogy a költőt idézzem megint, „A tél a megfagyott mezőket karcolja” Pedig ez történt. Mindenki emlékszik a covid döbbenetére, a kijárási tilalmak, a maszkhasználat, és más addig elképzelhetetlen intézkedések bevezetésére, sajnos sokakat ennek ellenére elvesztettünk. Aztán valahogy hozzászoktunk a pandémiához, lett oltás, már nem jött izgalomba senki, ha emelkedett a szennyvízben a vírus, nem lestük a

fertőződottségi görbéket és mikor már azt gondoltuk újra élhetjük mindennapjainkat megint beütött egy, eddig elképzelhetetlen csapás, kitört a szomszédban egy háború, Oroszország megtámadta Ukrajnát és erről nekünk elég rossz történelmi tapasztalataink vannak. 1849., 1945., 1956., szóval nem jelentenek sok jót az orosz fegyverek. Ez a mostani egy olyan háború, aminek azok is isszák a levét, akiknek amúgy semmi közük nincs hozzá és nem elég a háború, mellé infláció, energiaválság, bizonytalanság.

Hogy miért szomorítom el a társaságot ilyen keserű gondolatokkal? Mert a bajból erőt is meríthetünk! Montaigne, aki az XVI. század végén Bordeaux polgármestere volt, a mindent elpusztító pestisjárvány alatt bánatában egy toronyban elzárva elmélkedett és arra jutott, hogy a nagy szenvedésből nagy szépség fakadhat. Montaigne azt tanácsolja nekünk, hogy használjuk fel a nehézségeket lehetőségként arra, hogy másként lássuk a világot és másként tekintsünk önmagunkra. Alkossuk meg önmagunk új változatát!

Hogy ez mit jelent itt Paloznakon!?

Lássuk és örüljünk annak, hogy három év elteltével újra együtt vagyunk. Hogy az elmúlt években is komoly eredményeket értünk el. Megint sikereket ért el a Hímzőkör, újra énekel a Paloznaki Kórus, vannak aktív fiataljaink, van Baba mama klub, van Mandulafa társaságunk, Borklubunk és hogy a legjobb csopaki bor Paloznakon terem! Örüljünk az életnek, örüljünk, hogy ilyen szép helyen élhetünk! És persze örüljünk egymásnak, hogy együtt vagyunk, hogy együtt lehetünk végre!

Az hogy egy nehéz helyzet hogyan változtat nézőpontot és fordul előnné talán túlságosan is jól példázza a pandémia alatt a Balaton és benne a mi helyzetünk. Az elmúlt években nagyon felértékelődött a vidék. Sokan rájöttek, hogy ennek az életnek vannak előnyei is különösen, ha ez a vidék a Balaton és persze Paloznak. Van, akinek csak egy menekülési út, van, akinek befektetés és vannak, akik valóban itt képzelik el további életüket. Ők a mi embereink! Szoktak panaszkodni nekem a rendezvényeken, hogy alig ismernek már valakit a közönségből. Én vissza szoktam kérdezni, -milyen gyakran jársz a rendezvényekre? Bizony kiderül, hogy alig-alig, az újakkal nem ismerkedik, a régiek elköltöztek, vagy éppen nem jöttek el. Gyakrabban kellene közösségbe járni, hogy mindenkit megismerjünk!

Ahogy minden, Paloznak is változik. Beköltöznek, elköltöznek, születnek, meghalnak az emberek. De a közösség mindig megmarad és ezt a közösséget gyarapítjuk, együtt mindazokkal, akik paloznakinak vallják magukat, együtt a jó szomszédokkal, barátainkkal és azokkal, akik szeretnének paloznakiak lenni. „Kik messze voltak most mind összejönnek” hogy elmondhassák:

Boldog új évet Paloznak!

Czeglédy Ákos polgármester

Elhangzott 2023. január 7-én, az újévi pohárköszöntőn.

Újévi Pohárköszöntő 2023

2023. január 7-én háromnegyed hatkor a Szent József Házba hat órára hirdetett rendezvényre már csak egy szélső asztalnál lehetett elcsípni egy-két helyet. A terem is és az előtere is zsúfolásig megtelt. Nyakkendőös, de legalábbis vasalt inges férfiak, fiúk csinos ruhákba bújt aszszonyok, lányok mindenhol. A forgatókönyv a szokásos, polgármesteri köszöntő, vetítéses rendezvény emlékeztető, majd pezsgőbontás és koccintás az újévre. Ezt követően élőzene, tánc úgy kb. éjfél után egyig, aztán még egy kis lecsengős beszélgetés, és lassan haza. Ez lenne a tartalmi kivonat. Közelebbről, mondhatnám az egyik asztal mögül, már kicsit cizelláltabban fest a dolog. Nézzük csak. A polgármester öltönyben, az alkalmat megtisztelve, jó hangulatban köszönti a megjelenteket, akik között bizony ott találjuk a szomszéd települések polgármestereit párjukkal, és a térség országgyűlési képviselőjét is. Bravó Ákos! Igaz, kicsit magányosan érezték magukat a központi asztalnál, de emelte a rendezvény rangját a jelenlétük mindenképpen. Érezhető volt az ünnepi hangulat nem csak a külsőségekben. El kellett fogynia néhány üveg pezsgőnek, bornak, pálinkának, hogy az asztalok mellől felállva körbe járva koccintsanak ismerősök, ismeretlenek. Ady rég megírta a Magyar Pimodánban, hogy miért is kell innia a magyaroknak, ha fel akarja emelni a lelkét. S hogy tudjuk e vagy sem, hogy a régi rómaiak és görögök szerint azért vált szokássá a koccintás, hogy a rossz szellemeket, démonokat elűzzük, és áldozunk az egészségért és bőségért, már oly mindegy. A mi szokásunkká is vált. Mi is áldozunk. Alkalmanként talán sokat is, de hát ennek van itt az ideje, a Dervalics-Pingiczer duó is remekül nyomta a talp alá valót. Az asztaltársaságok átrendeződtek, kötetlen, jó hangulatú volt az este. Köszönet a szervezőknek, bonyolítóknak. Nem tu-

dom kinek az ötlete volt a dióhéj csodabogárka, de ötletes, aranyos. Teszem a korábbi mementók mellé. Persze ilyen kezdetek után boldog új évünk lesz. Úgy legyen.

pégé

Februári programok Paloznakon:

- február 4.** 08.00 Paloznaki Disznótor
február 17. 20.00 Farsang a Venyige Portán

Kedves Paloznakiak és Nyaralók!

Várjuk azoknak a jelentkezését, akik egy-egy alkalommal a helyi rendezvényeken, azok előkészítésében szívesen segítenek!

Pl.: pakolás, sátorállítás, sütés-főzés, pogácsasütés, virágültetés, rendezvényeken való segítségnyújtás, felszolgálat, rendezvényeken a Tájház ügyelete.

Jelentkezni e-mailben a telehaz@paloznak.hu-ra vagy személyesen a Könyvtárban.

Köszönettel: Önkormányzat

Tisztelt és kedves Paloznakiak!

Az idő csak mén, csak mén és máris itt van Bőjtelő hava. Ha pedig új hó /az pedig sajna nincs, most már végre jó vóna eldönteni, hogy van-e? /akkó annak van első péntekje, ha meg első péntek akkó Mondolafa Társaság. Emígyen 3-án, estve 6 órakor összeverődénk a Szvengofszky udvar házában, ugye Pálpataka térnél balre, helyrajzi szám:

ugyan kérem már mindenki kívülről fújja. A program a régi szép ősidőkre emlékezteti magát, az előadásunknak az meglepetése, hogy nincs. Ille is van. Má mostan van, vagy nincs?

Azé van nekünk egy moderátorunk/az ugyan ollan, min a generátor, csak kevesebbet fogyaszt/ és maj csüri csavarja a szót, meg kavargassa, mint az a bizonyos Piszkos Fred a málnaszórt. /á la Rejtő/. Szóval és tettel, nem kő félni, maj csak elleszünk valahogy.

A végire hagyám a csattanót, mely maj akkorát csattan, mint a maszlagos nadragulya, szóval vendéget és bort senki ne szégyelljen magával hozni. /ha lehet, akkó több bort és kevesebb vendéget/.

megkülönböztetett tisztelettel: zb

Kedves Olvasók!

Új év, új könyvek!

Ismét új könyvek érkeztek, várok minden érdeklődőt a Könyvtárban!

Nyitvatartás:

Hétfő: Zárva
Kedd: 9.00-15.00
Szerda: 14.00-18.00
Csütörtök: 9.00-15.00
Péntek: 14.00-18.00
Szombat: 9.00-12.00
Vasárnap: Zárva

Elérnek a +87/555-063-as, illetve a +3630/213-0785-ös telefonszámon a nyitvatartási időben.

E-mail cím: telehaz@paloznak.hu

Új könyvek:

Nemes Nagy Ágnes: Maszk nem takarta már
Görgey: Görgey Gábor emlékezése Görgey Artúr születésének 200. évében
Görgey Gábor: Ceterum censeo
Julie Heiland: Diana – a szívek királynője
Jane Goodall és Douglas Abrams: A remény könyve – túlélési útmutató veszélyeztetettbolygónk számára

Madeline Martin: Az utolsó könyvesbolt Londonban – regény a II. világháború idejéről

Sharon Cameron: Kékmadár

Maggie Doyne és Shannon Lee Miller: Ég alatt, hegy fölött

Szerb Antal: A harmadik torony

Ponori Thewrewk Aurél: A legfelső bolygó

Jásdi István: Mi maradunk!

A királynő: a BBC History Magazine készítőinek összeállítása II. Erzsébet életéről és a korszakról

Máté Gábor és Máté Dániel: Normális vagy – trauma, betegség és gyógyulás mérgező világunkban

Ifjúsági – és gyerekkönyvek:

Gerald Durrell: Léghajóval a világ körül

Ulrike Rylance: A varázslatos boszihotel – a boszorkáknak is jár a pihenés

Fráter Erzsébet: Mesés növények, növényes mesék

Szabó T. Anna: Mesék minden évszakra

Napilapok, folyóiratok:

Napló, Magyar Nemzet, HVG, Mandiner, National Geographic, Praktika, Családi Lap, Turista Magazin, Veranda, Otthonok és Kertek, Príma Konyha

Ezen kívül nyomtatást, scannelést, laminálást, spirálozást is elkészítünk.

Szeretettel várom az olvasni vágyó gyermekeket és felnőtteket egyaránt!

FTK

A jóga foglalkozások a téli hónapokban szünetelnek, újratekzés várhatólag áprilistól.

Köszönöm szépen a megértést!

Nagy Julianna Pushkar, jógaoktató - Tel: 06 20/941 8773
E-mail: pushkarjuli@gmail.com